

№ 15/1960.

FINANSUTSKOTTETS betänkande № 15/1960
med anledning av landskapsrevisorernas berättelse över granskningen av landskapets räkenskaper och ekonomiska förvaltning under 1959.

Med anledning av ovannämnda berättelse, varöver Landstinget inbegärt utskottets utlåtande, får utskottet, som hört landskapsrevisorerna Martin Isaksson och Harry Olofsson, värdsamt anföra följande:

Utskottet fann anledning påpeka, att uppmärksamhet kunde ägnas användningen av vägbyggnadsanslagen enligt den fördelning, som landskapsstyrelsen framlägger i budgetmotiveringarna samt att överblivna schaktmassor och sprängsten efter vägbyggena undanskaffas sedan byggnadsarbetena slutförts. Utskottet har vidare undersökt principerna för beviljande av landskapslån för turiststugor och funnit lånevillkoren betryggande.

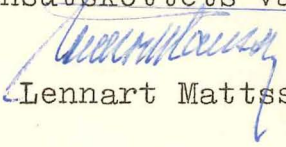
På förfrågan ha landskapsrevisorerna meddelat, att de, ehuru landskapets budget och förvaltning fortsättningsvis utökas, anse sig kunna genomföra granskningen med tillräcklig noggrannhet, då siffergranskningen omhänderhas av sifferrevisorerna och fackmannahjälp får anlitas efter behov.

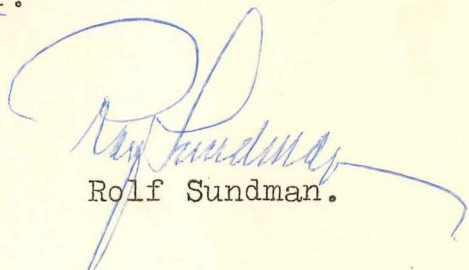
Beträffande bokslutet har utskottet intet att anmärka.

Med hänvisning till det ovan anförda får utskottet värdsamt föreslå, att landskapsstyrelsen och vid densamma anställda samt landskapsstyrelsen underlydande redogörare måtte beviljas ansvarsfrihet för handhavandet av räkenskaperna och den ekonomiska förvaltningen under år 1959.

Mariehamn, den 1 december 1960.

På finansutskottets vägnar:

Lennart Mattsson

Rolf Sundman.

Närvarande i utskottet: ordföranden Lennart Mattsson, viceordföranden Evald Häggblom samt ledamöterna Clemes, Danielsson och Gunnar Häggblom.

R e v i s i o n s b e r ä t t e l s e.

Undertecknad av Ålands landskapsstyrelse utsedd att tillsammans med direktör Tore Hansen detaljgranska landskapets räkenskaper för år 1958 har fullgjort uppdraget och avger följande redogörelse för granskningen.

Revisionsarbetet har varit uppdelat så att undertecknad granskat underredovisarnas räkenskaper, medan direktör Hansen fram till sitt fränfalle den 27 april 1959 granskade kamreraravdelningens övriga räkenskaper. Granskningen utfördes i nära samarbete, varvid iakttagelser av betydelse för revisionen diskuterades. Den 27 april hade revisionsarbetet fortgått så långt att endast kontrollen av verifikatens riktiga införande i kassaboken samt en planerad inkomstkontroll vid Ålands Centralsjukhus återstod. Den 1 juni övertog bankkamrer Bertel Widén hr Hansens granskningsarbete.

Revisionen har omfattat genomgång av landskapets bokföring för ordinarie medel, varvid även underredovisarnas räkenskaper granskats. Verifikaten har genomgått och granskats i formellt avseende samt prövats i fråga om deras skälighet. Nödig kontroll av multiplikationer och additioner har gjorts. Där sådana utbetalningar gjorts, som förutsätter

landskapsstyrelsens godkännande har medelst stickprov kontrollerats att utbetalningarna skett i stöd av landskapsstyrelsens beslut. Verifikationerna har granskats vara behörigen godkända och utanordnade.

Samtliga verifikat har kontrollerats vara riktigt införda i kassajournalen.

Granskningen har givit vid handen att räkenskaperna är i god ordning och att de handhåfts med omsorg. I fråga om Ålands Centralsjukhus har likväl anmärkning gjorts mot brister i dagavgiftsredovisningen.

Mariehamn den 15 september 1959

Ake Banberg
Åke Banberg
GRM

Undertecknad utsedd till landskapets sifferrevisor från den 1 juni 1959 har tillsammans med sifferrevisor Åke Banberg kontrollerat att landskapsstyrelsens samtliga verifikat riktigt införts i kassajournalen. Dessutom har jag med hr Banberg granskat dagavgiftsredovisningen vid Ålands Centralsjukhus.

Mariehamn den 15 september 1959

Bertil Widén
Bertil Widén

För uppgörande av ny skogshushållningsplan jämte kartbeskrivning för de av landskapet Åland ägda skogarna har jag under tiden 11.8. - 1.9.1959 granskat samtliga landskapsskogar, som underlyder landskapsstyrelsens forstavdelning. Härvid undersöktes alla figurer och bestånd och anteckningar gjordes beträffande skogstyp och beskattningsklass, skogsbeståndens nuvarande forstliga tillstånd, deras kubikmassa och trädslagsförhållanden samt hygges- och skötselåtgärder, jämte härvid utfallande virkesmängder och -sortiment, vilka skogarnas nuvarande forstliga tillstånd förutsätter. I granskningen deltog hela tiden forsttekniker Uno Enqvist, som lämnade uppgifter speciellt över de utförda arbetena. Dessutom har jag haft tillfälle att med landskapsforstmästare Albin Andrée, som en dag var närvarande vid fältarbetet, ingående diskutera frågor rörande skogsbruket i landskapsskogarna.

Emedan det digra materialet, över 2000 taxeringskort, ännu är obehandlat kan inga exakta sifferuppgifter lämnas. Den viktiga frågan beträffande skogshushållningens ekonomiska resultat under den gångna hushållsperioden har jag tillsvidare icke befattat mig med. Detta torde framgå ur årsberättelserna. Följande på landskapsrevisorernas anmodan givna utlåtande berör följaktligen främst landskapsskogarnas nuvarande forstliga tillstånd.

De äldre och medelålders skogarna har i allmänhet uppkommit efter skifteshuggningar under den tid betesgången i skogarna var allmän. Detta har tryckt sin prägel på bestånden: de äro nästan genom-

gående luckiga och tillföljd härav kvistiga. Då de äldre skogarna dessutom i ett tidigt skede genomgåtts med dimensionsblädningar, varvid de största och kvalitativt bästa träden avverkats, har i de sålunda uppkomna luckorna, som stormen efterhand förstorat, uppkommit plantbestånd, vilka genom företagna avverkningar - måhända något för kraftiga - beretts fortsatta utvecklingsmöjligheter. Den synnerligen allmänt förekommande granröten har dessutom påskyndat denna utveckling. Följden härav är att de äldre skogarna äro rätt söndertrasade och omväxlande, större sammanhängande hygges^{o/}småna bestånd återstår icke.

Beträffande de medelåriga skogarna är förhållandet något bättre som exempel må nämnas Kaste~~h~~holms vackra synnerligen produktiva skogar men även dessa skogar är ofta ojämna och luckiga och kvaliteten är mången gång rätt svag. Trots detta är produktionen i dessa skogar oft mycket hög, och det är all orsak att vid avverkningarna iakttaga stor försiktighet. Då i samband med tidigare förnyelseavverkningar rensningshuggningarna allmänt blev ogjorda återstår ofta rester av gammal skog, speciellt rötskadad tvinvuxen gran, som utgör hinder för den växande ungsbogen. Avverkandet av dylik restskog har visat sig vara besvärligt och kostsamt och dessutom uppstår luckor i det egentliga beståndet.

De egentliga ungsbogarna och plantbestånden har huvudsakligen uppkommit efter omfattande kulturer under de senaste 30 åren. Denna skogsodling har på grund av den synnerligen kraftiga markvegetationen varit arbetsdryg och kostsam. Resultatet bör i stort sett anses som gott, plant- och ungsbogarna är produktiva och vackra och lova gott för framtiden. Det är min åsikt, att då de från början vuxit slutna, kommer de att kvalitativt bliva betydligt bättre än de nuvarande äldre skogarna eller i huvudsak likadanna som skogarna i sydvästra Finland. Gallringarna av dessa skogar, som utveckla sig synnerligen snabbt, utgör för tillfället ett problem av stor vikt. Tyvärr ställer avsaknade av efterfrågan på brännved i detta avseende hinder i vägen. På grund

därav samt även beroende på erforderliga vidsträckta kulturarbeten är tillräckligt höga skogsvårdsanslag nödvändiga.

Landskapsskogarnas dikningsdugliga sumpmarker är i huvudsak torrlagda och resultatet är mycket gott. Dessa dikningar har i avsevärd grad förbättrat skogsmarkernas bonitet. Detta gäller speciellt de tidigare vattensjuka, men för tillfället synnerligen frodiga lundkärren. I flere av dem har uppdragits vackra askbestånd, vilkas kraftiga gallring för tillfället är aktuell. Ej heller dikenas fortsatta underhåll bör försummas.

Som allmänt omdöme beträffande landskapsskogarna och deras skötsel må nämnas:

Skogarnas åldersklassfördelning synes vara rätt normal, vilket utgör en förutsättning för ett uthålligt eller rättare progressivt skogsbruk. På c. 40 - 50 åriga bestånd förefaller det att i någon mån råda brist, men förekomsten av ungskogar och plantbestånd torde i huvudsak vara normal.

Det förefaller som om skogarnas virkesmassa skulle hava stigit sedan de tidigare revisionerna. Detta utgör en följd av ungskogarnas snabba tillväxt. Av samma orsak är den nuvarande årliga tillväxten större än tidigare. På grund härav torde den planerade avverkningsmängden för den kommande hushållsperioden med all sannolikhet bli större än vad den hittills varit. Måhända ökar dock klenvirkets andel på bekostnad av grövre sortiment.

Med beaktande av landskapsskogarnas tidigare tillstånd och sett mot bakgrunden av de svårigheter, som skogsbruket på Åland i allmänhet har att kämpa med, bör skogarnas nuvarande forstliga tillstånd anses fullt tillfredsställande. Det arbete som utförts är värt erkännande och det är orsak att vara tillfreds med de uppnådda resultaten.

Helsingfors, den 27. september 1959.

Forstrevisor vid
forstförvaltningen

Y. Blomgren

Y. Blomgren